

Irma - 22 éves, kétgyermekes édesanya sikeres története

Irma egy Ózdól 20 km-re lévő kis faluban született, testvére nincs. Édesanyja közgazdasági technikumban érettségizett, évekig titkárnőként dolgozott. Édesapjának kétkezi szakmája van: villanszerelőként kereste kenyerét. Irma anyai nagyszülei ugyanabban az utcában laktak, ahol a szülők. A nagymama és a nagypapa rengeteget vigyázott a kislányra, később tanultak is vele. A szülők Ózdra jártak dolgozni, korán mentek, későn jöttek. Irma elmondása szerint az édesapjával soha sem alakult ki szorosabb viszonya, édesanyjával viszont a mai napig szeretetteljes a kapcsolata. A kislány tízéves volt, amikor szülei elváltak. Irmát különösebben nem viselte meg a válás, az apjával ezután nem tartotta a kapcsolatot, habár az apa továbbra is ugyanabban az utcában lakott, ahol ők. A kislány életében a legfontosabbak továbbra is a nagyszülők voltak. Később édesanyjával hozzájuk is költöztek.

Az általános iskolát a szófogadó, csendes lány jó eredménnyel végezte, iskolaválasztását befolyásolta kisgyerekek iránti rajongása. Pedagógiai szakközépiskolába jelentkezett, óvónőnek tanult. Az miskolci, belvárosi iskolába 35 óvónőképzős fruska kezdte meg tanulmányait, sok volt közöttük a magabiztos, nagyszájú lány. Irma, a vidéki, szerény kislány nehezen találta meg köztük a helyét, de az első év viszonylag problémamentesen telt: jó eredménnyel végezte az első osztályt. Két fiatal tanárához különösen ragaszkodott. A második évet átalakulások jellemezték: új tagozat is indult, de elterjedt az a hír is, hogy az iskolát bezárják. Sok fiatal pedagógus elment, köztük a kedvenc tanárai is, leginkább idősebb kollégák maradtak. Az osztályfőnöke „kiegített” pedagógus volt, aki csak nyugdíjazására várt, leginkább vele voltak konfliktusai. A pedagógiához, pszichológiához kapcsolódó szaktárgyakat nagyon szerette, magatartási problémái nem voltak, de csendessége,

visszahúzódása és a magyarórákon tapasztalt kudarcai miatt egyre kevésbé szeretett iskolába járni. A magyart tanító osztályfőnök többször nevezte őt butának, egyszerűnek, és elmondta, hogy a vidéki iskola színvonala valószínűleg alacsonyabb volt, itt Miskolcon magasabbak a követelmények. Irma édesanyja próbált otthon segíteni az irodalmi elemzésekben – kevés sikerrel. Egy idő után annyira szorongott a magyarórától, hogy nem tudott elérni még elégséges teljesítményt sem, egyszerűen leblokkolt. III. évfolyamon megbuktatták magyarból, a pótvizsgán sem ment át, osztályt ismételt.

17 évesen ismerkedett meg egy diszkóban későbbi férjével, Tamással. Hamarosan járnunk kezdtek, 17 és fél évesen teherbe esett. A dolognak nem örültek otthon, de a lány ragaszkodott ahhoz, hogy a babát megtartsa. Az iskolában magántanuló lett. Hat hónapos terhesen fertőzést kapott, veszélyeztetett terhes lett, tulajdonképpen örömmel maradt ki az iskolából. A fiatalok közben összeházasodtak, és a nagyszülői házba költöztek. Irma szerint ő ekkor lett felnőtt: élvezte, hogy házas asszony, hogy saját családja lesz. Akkor is öntudatos maradt, és nem keseredett el, amikor kislánya hallássérültként született. A gyereknevelést neki találták ki: mindent megtett a kislány gyógyítása, állapotjavulása érdekében. Rengeteg szakkönyvet olvasott, nyitott szemmel járt, kérdezett, orvosokkal, ápolókkal, szakemberekkel jó kapcsolatot alakított ki.

A férje azonban nem sokat segített a háztartásban, talán szégyellte is a beteg gyereket. Dolgozott, de egyre többet maradozott ki: kocsmába járt, később játékgépezett. Szerencsére a nagyszülők és édesanyja sokat segített mindenben. Egy év múlva újabb kislány született a családba, gyönyörűen, egészségesen. Ez évben meghalt a nagypapa. Irma hitt abban, hogy teljes családban kell nevelkedniük a gyerekeknek, ezért mindent megtett. Reménykedett abban, hogy férje „jó útra tér”. A gyerekek 2, illetve 3 évesek voltak, amikor dolgozni kezdett eladóként. Élvezte a munkáját, minden újdonságra 2020 érdekelte, és könnyen tanult. A feleség és férje között a viszony nem rendeződött:

anyagi problémák zúdultak a családra. Ekkor úgy döntöttek, hogy a nagy családi házat eladják, és mindenki felköltözött egy ózdi, 3 szobás lakótelepi lakásba.

Irma azt mondta, hogy előtte ekkor nyílt ki a világ: könyvtárba iratkozott, játszóházba járt a gyerekekkel, civil szervezethez csatlakozott. Lassan összespórolta egy számítógép árát, megtanulta a gépet használni, előfizettek az internetre. Elsősorban információkat szerzett a világhálón, állást keresett, halláskárosodással kapcsolatban gyűjtött információkat.

Rájött, hogy egyedül is képes megállni a lábán. A két gyerek egyre többet felfogott apjuk részegségeiből, rossz mentális állapotából. Végleg kitette a férfi szűrét. Tamás a mai napig látogatja a gyerekeit, de nem rendszeresen, a család sem anyagilag, sem máshogyan nem számíthat rá. Irmának közben meghalt a nagymamája is. A két nő egyedül maradt a két gyerekkel. Ekkor talált rá a helyi jelenlét pontra ahol a mindennapi nyitva tartás mellett olyan teljes segítséget kaphatott a tanulmányai újrakezdéséhez és az álláshirdetések módszeres böngészéséhez, melyek alatt gyerekfelügyeletet, és azoknak is ebédet is biztosítottak. A kommunikációs tanácsadáson, pályaorientációs tanácsadáson, vehetett részt személyes beszélgetés keretei között. A helyben dolgozó női kollégák valamiféle stílustanácsadásban is segítségére lehettek. Azt mondja, hogy itt sikere volt, pozitív visszajelzéseket kapott, közösségbe került. A jelenlét pontokban eltöltött idő legnagyobb haszna az volt, hogy később levelező formában gyermekfelügyelői iskolát is elkezdett a beszélgetések hatására. Ő a helyi közösség motorja, szomszédünnepek szervezője. A családsegítő szolgálatnál önkéntes munkát végez: hátrányos helyzetű gyerekeket korrepetál és mentorál.

Irma saját, fogyatékkal élő gyermeke révén újra megtapasztalta a közoktatás visszásságait: habár a lány integrált óvodába jár, a pedagógusok többször kijelentették, hogy a többi gyerek mellett nincs energiájuk, idejük a kislánnyal külön foglalkozni. Az édesanya rengeteget foglalkozik otthon lányával, a most 1. osztályos gyerek iskolai

ügyeivel kapcsolatban néhány tanárral állandó konfliktusai vannak. Jóllehet, a halláskárosodás mellett részképességzavarokat is megállapítottak a szakemberek, e hátrányokat egyes tanárok nem veszik figyelembe. Tisztában van a jogaikkal és lehetőségeikkel, és folyamatosan egyeztet az iskolavezetéssel, érdekérvényesítése minden téren kiváló. Nem szeretné, ha a lánya, állapota miatt, még több hátrányt szenvedne. Iskolaválasztásnál, a szeretetszolgálat szakembereivel egyeztetve, körültekintően járt el. Úgy tűnik, hogy egy különösen be- és elfogadó iskolába veszik fel a gyereket.

SZÉCHENYI 2020 MAGYARORSZÁG
KORMÁNYAEurópai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE